

Hänen viirumaiset silmänsä painautuivat syvälle sieluni syövereihin enkä saa niitä pyyhittyä pois mielestäni, ne kysyvästi katselevat minua. Nuo silmät kaappasivat minut, silloin huomasin hänen syvyytensä. Hänen hymynsä oli innoittavan iloinen, hänen puheensa suloisen naiivia. Halusin ymmärtää kaiken hänen sanoistaan, ymmärtää hänen ajatusmaailmaansa. Mutta hänen silmänsä... ne menivät niin syvälle minuun etten pääse sieltä pois. Enkä edes halua, siksi hänet ikuistan. Tahdon takaisin tuohon aikaan ja paikkaan, tahtoisin nauraa hänen kanssaan ja tuntea kipinöivät kipinät jälleen ihollani. Mutta kaikkea en voi saada kuitenkaan... tyydyn kauniiseen kaipuun tuntemiseen ja sen rakentavaan voimaan.